

consciencia de si mateixos; ells mateixos no's coneixen; perden l'esma y han de cercar qui 'ls guia; qui te esma se sab valer, se sab governar, es autónomo, porque 'ls teòlecs ensenyau que la regla próxima de les accions humanas es la propia conciencia individual. Pero 'ls pobles, avans d' arribar al estat de vida reflexiva, se governan per la intuició; los restauradors, y potser encara més ben dit, los fundadors de la nostra Institució, obraren moguts per un noble instint: ells no pretendien, al menos reflexivament, desvetilar la conciencia adormida del poble català, pero obraven portats per un esperit autònom, aquest podorós esperit ha de renovar la fas de la terra catalana.

Y no pensau, senyors, que al dir jo que no obraven reflexivament, sino intuitivament aquells homes ilustres que han sigut nostres Mestres y Pares en la obra restauradora, vulga disminuir en lo més mínim l'omèrit de sas altas potencias; perque en la corrent de las cosas humanas, los grans homes que serveixen de llum y direcció als seus germans y promouhen y determinan aquellas corrents poderosas, aquets homes no han obrat reflexivament, sino com portats per un alt instint racional y sens saber ben bé 'l que 's feyan, estavan al crepuscol matinal de la nova era y, de consegüent, no disfrutavan de la llum de quan s'es à gran dia. Poch se pensavan, hoy cent anys enrera, los romàntics que à Alemanya, en contraposició al nou esperit francés que tot ho invadia, remenant, estudiant y fent reviure y poetisant los antichs monuments patrios, despertaren à la adormida Germania y evocaren devant de sos ulls las vellas memorias de la terra y la gran institució mitj eval del Imperi alemany, successor del Imperi romà, que semblava havia ja mort ab lo feudalisme, restantne solament com lo ces amoniat; poch se pensavan, dich, aquells poetas, artistas, historiadors y crítics que anaven formant l'esperit alemany, que aquest era l'ànima que haurian després de menester los fundadors del actual Imperi. Y no es que are jo, senyors, considerant las lleys que previdencialment regeixen als grans pobles, vulga despertar en la nostra modesta y horada terra las ideas de grandesa y de glòries, que jo dech predicar la humilitat, sino evidenciar la ley provincial que determina l'naixement de la nostra institució y sa destinació en la vida social.

No, no son los Jochs Florals una institució poètica baldera en lo concert d'elements que anomenem pátria, la poesia fou lo símbol ó la forma d'una cosa molt intrínseca, la encarnació del esperit catalanesch, la nova manifestació de la essència de la Pàtria, no un simple estauiròt bonich pera delectar als ulls y à las orelles; los restauradors estavan moguts per aquet subtil esperit y, no obstant, no coneixian l'esperit que 's guia; com lo Nicodemus del Evangelí, sentian lo vent impulsor, pero no sabian d'ahont eixir, ni ahont anava. Eran precursors y profetas inconsients d'una bona nova; l'esperit català s'esvahia y l'geni tutelar de la terra, encarnat en la vella generació que se'n anava, com Jeremias no parava de plorar sobre les runas; quan al só de la arpa de tres cordas se desperta l'profeta de la Patria, lo profeta de las inmortals esperances, lo Daniel, que, ab símbols y figures, té la visió de la futura restauració y fins compita las simbòlicas setmanas que per arriberhi li faltan.

Y ere, senyors, permetau ja que sens intent deliberat m'he trobat arrapat per l'esperit bíblich, per la doctrina continguda en aquell llibre sagrat ahont la sabiduria cristiana, com à paraula que es de Deu, hi veu la plenitud de la vida humana, la clau que obra 'ls secrets de la història, la llum que ilustra l'pervindre dels pobles é hi troba ab fórmules inmortals que son al mateix temps que símbols, realitat històrica, la explicació dels enigmes que sovint esdevenen en lo accidentat curs de la vida humana; permetau, repetisch, que jo, que tinc obligació de conciencia de pendre per text de ma doctrina aquell llibre, que es la llum y 'l consol de la meva ànima, ara 'm valga també d'un símil bíblich pera esplicar la misteriosa reparació pública del esperit autonòmic en la terra catalana.

Elli era, l'esperit autonòmic, le qui al primer diumenge del florit Maig del any mil vuitcents cincuenta nou, à la Sala de Cent de ca la Ciutat, ab dolços efectes de tota la catalana familia, apareixia à la llum pública, revestit ab les graciosas insignias de la poesia; era 'l més bell, pero també 'l més xic de la Casa, y com lo fill petit del bíblich Jessé, anà creixent en la poètica vid: que 's nodreix ab la memòria dels héroes passats, ab la meditació de la ley del Deu dels nostres pares, ab la vista de las montanyas patrias y que 's delecta ohint la misteriosa remor dels rius que regan y fortalisan la terra de la patria. Lo fill xic de Jessé, David, ros y bonich de cara, era à fora à pasturar las someras de son Pare, quan Sammel, d'ordre de Deu, en horas molt críticas pera Israel, trebà al Pastoret en lo camp y allí mateix l'ungí y coronà per rey. També aquest any la nostra Espanya ha passat solemnes tristesses y havé vist un fet maravellós que cal registrar en aquest Discurs y proclamar altament en aquest lloc, perque es en glorificació de la institució que representem. Lo tendre y jove esperit de restauració regional iniciat baix los auspícis de la poesia en aquestas festas floralescas, lo petit David de la nostra terra, fort y elegant com lo d'Israel, s'ha vist cercat y solicitat, dinhen que pera ferlo rey.

Y aquest fet, senyors, té un gran valor demostratiu de la excelència de les nostres aspiracions, perque en les circumstancies graves es quan les homes tenim més luciditat; en la crisis de la mort, per exem-

ple, la més solemne de totes las crisi, la luciditat, la visió de la veritat, la llum del desengany, es major; y per això quan ab lo terratrèmol ocasionat per l'enfonsament del Imperi hispànic à las Indias orientals y occidentals los homes que cercan lo remey d'Espanya semblava que 's deixondian, tingueren la clavidencia de la aptitud del Regionalisme pera la reconstrucció nacionals.

(Se continuará).

Carta desclosa

A D. Claudi Más y Jornet.

He llegit l'article que firmat per V. publica *Las Cuatre Barras* y que s'occupa del moviment intelectual de Reus.

Dit article l'he llegit més d'un cop y no he tret ben bé en clar si es que V. ens vol pendre 'l pel, com vulgarment se diu, ó b' es fil d'una extrema voluntat ó passió d'estimul vers nosaltres. Si es així, aquesta li ha posat un vidre de multiplicar als ulls y li ha fet veurer tot bastant diferent de lo que realment es. Los *ganzets* tenim la fatalitat de que 's 'ns aduli, ab bona ó mala fé, que això no ho discuteixo. Fá poch temps se va publicar la *llista* dels reusencs ilustres resultant que 's del present sigle solzament suman 85; y com si no 'n hi bagués prou, vé V. y n'hi afegeix d'altres ó quant menos ja 'ls prepara pera ficarlos al forn quant s'en fass un altre fornada. Créguim senyor Más, recordo, que vos té es l'autor de «*Sàtires Morals*», y que té molta trassa en pegar aquelles fibladelas que fereixen casi sens adonarsen, y, que vol que li diga, m'sembra que al escriure els noms dels que V. cita, se li deu haver escapat una rialleta mes ó menos maliciosa y questa rialleta repercuteix en los llavis de tots los que 's llegeixen.

Alguns dels que V. anomena, pochs, comprehend molt bé que hagin conquistat à forsa de treball un lloc en la literatura patria, pere alguns altres, los novensans, que han fet pera que 'ls seu nom figure com à conqueridor d'un lloc envejable? Ayl si tant aviat se pogués pujar un escala, un solzament de la escala que porta als *lllocs envejables* aviat aquets estarían tant plens que 's que serian envejables foran los que are ocupan aquells que viuen 'casi ignorants.

Senyor Más, à vosté l'han mal informat, puig no crech que hagi pogut formar concepte d'alguns dels que V. cita per los escassos treballs que han publicat y encar donant per segur que V. los hagi llegit tots; i que va ben errat de comptes! Per això no es tranyi pensi ó que V. està mal informat ó que ha volgut bromear ab la gent de Reus y tant si es d'un modo com d'un altre te de tenir en compte que 'ls afalachs en aquesta forma no son per lo pahidor de nostre gent y si acás algú se 'ls ampassa, es probable que li causin alguna indigestió.

Lo que m'ha induhit à endressarli aquesta carta ha sigut solzament lo desir de que 's deixin las coses al seu lloc y no 's mortifiqui encar que 'sòs sia la modestia d'alguns dels joves que cultivan ab més ó menos trassa la literatura y que may han somniat haver obtingut un *lloc envejable*.

Aprofitó aquesta ocasió pera oferirme de V. atent y s. s. q. s. m. b. sup ixeben o estjenev zém

UN DE LA «ESCOLA».

Reus, Maig 1899.

Associació Catalanista de Lleyda

Fallo del Jurat dels Jochs Florals que celebrarà aquella patriòtica Associació, lo dia 13 del corrent ab motiu de las festas de Sant Anastasi.

Premi d'«d'honor y cortesia», ó sia lo de la Flor Natural.

Núm. 106.—«L'himne etern».—Lema Spes.

Accéssit, núm. 38.—«Flors y cors».—Imber abiit et recessit, flores apparuerunt in terra nostra (Cant II. 17).

Menció, núm. 101.—«La vanitat».—«De l'infers es files».

Premi del Rvm. è lltm. Sr. Bisbe de Lleyda.—No s'adjudica.

Accéssit, núm. 112.—«La capella de Sant Janme del peu del Romeu».—«Dels fanalets la usansa vull diros jo de hont vé (Roca y Florejachs).

Premi de la Excm. Diputació provincial de Lleyda.—No s'adjudica.

Accéssit, núm. 43.—«Ressenya històrica del Comtat d'Urgell».—«Oh aymada patria!

Premi de la Lliga de Catalunya.—No s'adjudica.

Menció, núm. 95.—«Descripció geogràfica de la Vall d'Arán».—«Entre sos dos bocins etc.» (Verdaguer-Canigó).

Premi del Casino principal de Lleyda.

Núm. 82.—Lo Cantich de Moisés.—«Tunc cénit Moisés et filii. Israel carmen hoc Domino (Exodo XVI.)

Accéssit, núm. 60.—«Lo Corcer de don Jaume primer».—«Terram ungida fodit exultat (Job XXXIX 221).

Premi de la Agrupació Regionalista de Pons.

Núm. 50.—«La Senyora de Pons».—«Mal obrar no pot durar, la Justicia may se cansa».

L'Englatina.

Premi de la Associació Catalanista de Lleyda.

Núm. 51.—«La Reyna madrastra».—«Ay! Coro-

Accéssit primer, núm. 77.—«La batalla de Nàpolis».—«Aragó y Sicília».

Accéssit segon, núm. 12.—«La garsa boixa».—«Companies beguem, tot maleint à la memoria de Felip Quints (F. Matheu).

Premi del Exm. Sr. don Miquel Agelet y Besa.—No s'adjudica.

Menció, núm. 72.—«La Roser del Portal».—Lleyda ha forat.

Premi de don Joseph P. Moragas.

Núm. 74.—«La dona catalana».—«No té rivals».

Accéssit primer, núm. 32.—«La dona catalana».

«Fides, patria, amor».

Accéssit segon, núm. 44.—«La dona catalana».

«Joya de les joyes».

Premi de la Societat «La Peña».—No s'adjudica.

Menció, núm. 121.—Estudi històric crític del teatre català. Serafí Pitarrà.

Los demés no s'adjudican ni's dona tampoc cap accéssit als mateixos.

Lleyda 7 de Maig de 1899.

Jaume Collell, prebere, president.—Jean Malquer y Viladot.—Frederich Reynà y Viladot.—Francisco Malet.—Francisco Lamolla y Morante.—Joan Bergès.—Ramon Aige Roselló, secretari.

CRÒNICA

Observacions Meteorològiques

del dia 10 de Maig de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser	Baròmetre aneroide	Grau d'humitat	Pluja en 24 hores	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	751	97	10	3'5	Nuvol	
3 t.	751	96				

Horas d'obser	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS
vació	Màxima	Minim.	Ter. tip. direcci.
9 m.	Sol. 38	8	13 E. Cun Nin
3 t.	Sombra 20		18 E.

Li ha costat però al cap de vall la pluja que tant beneficiosa havia de ser pera 'ls sembrats en particular y pera la agricultura tota ha vingut en forma d'acompassat ruixat que es del mode que mes assabona la terra.

Ahir el arribar al mitj-dia les nuvols que cubrian l'espai que ja al matí nos convidaven rebentaren en aynqa s'afaventnos en un bon ruixat al que acompañaren alguns trons.

Hem rebut la «Revista de Sport» corresponent al mes d'Abril, la qual conté un escullit sumari sobre 'l ciclisme de lo que n' es portaveu en nostra ciutat.

Com era de preveureahir l'Excm. Ajuntament no va poguer celebrar sessió de primera convocatoria à causa de no haverse reunit prot número de senyors regidors.

En un periòdic de la veïna ciutat hem vist publicat lo nom pera candidats en las vinents eleccions de concejals de nostre apreciable amic particular don Frederich Vidal y Ferrer.

Celebrarém que obtingui la brillant votació que fa esperar las simpaties que gosa à Tarragona.

Se troba malalt d' algun cuixado lo comandant general de somatents D. Pelayo Fontseré, qual alivi desitjém.

Copíem de «La Renaixensa»:

Quod Deus vult perdere... La nostra Diputació provincial que anys enrera era un model de Corporacions fa algun temps que toca campanas y sembla que estigu deixaada à la mà de Deu.

En la sessió pública d'ahir, quinta del actual període, la Comissió de Foment, que presideix lo senyor Benet y Colom, presentà à la aprobació del Consell provincial un dictamen en lo qual se proposava l'nombrament d'un vocal pera la Comissió encarregada en redactar lo projecte de Lley contenint las institucions del Dret de Catalunya. Lo preàmbul de dit dictamen, entre altres coses, diu: «Atenent al article quiat del Real Decret creant aquesta Comissió, la persona designada ha d'esser advocat, y creyent la Comissió dictaminadora que aquest ha de teirte coneixement del Dret, llarga pràctica en l'exercici de la professió y al mateix temps ha de trobarse desligat de tot compromís polític y que tampoc deu tenir perjudicis d'escala «ni exagerat amor à nostra regió», proposan pera 'l dit càrrec è D. Maurici Serrahima y Polà.

Apar-impossible que una reunio de gent que pensa ab lo cap aprobi un dictamen ab aquest preàmbul sens obligar à que s'esborrin las paraules «ni exagerat amor à nostra regió». Que s'han pensat los diputats provincials? Pera defensar nostre Dret cal gent que tinga amor exagerat à la nostra terra, que ho senti, que son cor bategui sempre en català, que del Dret de Catalunya 'n fass carà de la seva carn y sanch de la seva sanch. Aquesta es la única manera d'estimar ab tota l'ànima y sols així podem trobarse valents defensors d'una causa honrada, justa y noble. Tots los que així no sian son figures decoratives, fan més cosa que servir.

La sort es que l'acord de la Comissió s'ha de comunicar al ministre de Gracia y Justicia el senyor Romaní y Puigdengolas y al interessat. Y nogaltres cre-

</div

yém que 'l senyor Serrahima avans d'acceptar obligarà à la Diputació à que suprimeixi les paraules «ni exagerat amor à la nostra regió», que constan en lo preàmbul.

Lo sentit comú que falta a la Diputació li sobre al senyor Serrahima.

A últimes del corrent mes s'empedràn los estudis acordats de la carretera de Vallfogona à la general de Artesa à Montblanch, secció de Vallfogona à la guerra del riu Sarriol, que compren lo pont sobre aquestr riu, y es lo projecte mes important pera'l facil accés à aquell poble dels numerosos banyistas que en las estacions estiuñenes acudeixen de variagas provincias á ferús de las aigües sulturoses de que està dotat.

(-SIA) siéncia en banyistes

Copiém de «La Veu de Catalunya».

«Havém tingut lo gust de saludar á nostre particular amich y distingit pintor y escritor català don Pau Olivella, natural de Reus, à son retorn de Manila.

Al senyor Olivella se deu la iniciativa de la fundació del Centre Català de la capital del Arxipèlag, de quin parlarem ja en una de nostres anteriors edicions. Avuy podém anyadirhi que son actual president es don Joseph Bertran, y don J. Rodriguez Serra son secretari.

Dit Centre, que desitja posarse ab amistosa relació ab sos similitats de Catalunyà, està estableert al carrer de Crespo, y compta ja ab lo respectable número d' 150 associats.»

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d'aquesta ciutat per diferents espècies, puja á peses 1226'80.

Estèm ben frescos en aquesta ditzosa Espanya. Una millora, una reforma de no res y d'utilitat universalment comprovada, sembla pels governs una obra de romàns, una obra centenaria.

Així estèm sempre d'atrassats. Ab questa gent no 's ve en lloch.

L'introducció dels paquets postals, que 'l Govern tindria d'haver organitzat fa anys, necessita encara l'envio d'embaixades d'industrials y comerciants y les consegüents visitas de monuments á totes las nulitats governatives de Madrid.

Los telegramas que 'n parlan fan fàstich: «Se dice que en los centros oficiales que el Gobierno se manestra cada dia más incisivos» à autorizar la circulación de paquets postals en el interior de la Península.... (vàgintí pensant, que la cosa no es sabuda!) Los señores R. y M., acompañados del señor S., han visitado al señor subsecretario de G., para interesarle en el asunto. Mañana visitarán al señor Cuerno y serán recibidos por el señor Rábanos.... Sembla que governarán per favor.

Quinta inèrcia y quanta fanfarría.

Si hem d'esperar que aquesta gent fassin alguna cosa d'organización civilizada, ja podém assentarnos! Si no 'ls trayém de l' administració de Catalunya son ben morts, ells y nosaltres.

Ab tot y las disposicions que hi ha dictadas sobre la veda de la pesca del bou, en tot lo litoral mediterrani, diuhem de Castelló que 'l president de la Diputació d'aquella província va rebre un telegrama del diputat à Corts electe Sr. Cassola, participant que havia sigut suprimida la veda durant tot l' any econòmic.

Llegim que en un poble de la Manxa hi ha un gos que te dos caps, dues cuas y vuit potes y que, en lloch de lladrar, miola com un gat. Segons se diu, un viatger dels Estats Units que va passar per aquells pobles temps endarrera va oferir al seu propietari una grossa cantitat per lo gos no havéntsen volgut desprendre per patriotisme. Y qui no ho vulgui creure que ho vagi à veure.

Secció oficial

Registre civil

del dia 9 de Maig de 1899

Naixements

Delors Gippini Escoda, de Feliz y Sinfonosa.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Teresa Borrás Gauset, 10 anys, Plaça de Prim, 6.—Joseph Sugrañes Noguès, 7 mesos, Casa de Cam, 7.

Secció religiosa

Sant d'avuy.—La Ascenció del Senyor.
Sant de demà.—Sant Pancraci.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entrades del dia 9

De Málaga y escala en 6 dies, vapor Sagunto, de 345 ts., ab efectes.

De Port-Vendres en 3 dies, pol. gol. francesa La

Paix, de 79 ts., ab bocoyys buytis, consignat á don Anton Mariné.

Despatxades

Pera Port-Vendres gol. Joven Pepita, ab vi.

Pera Barcelona 1. Teresa, en lastre.

Pera Barcelona ber. gol. Isabella, ab frànzit.

Pera Génova y escala vapor Sagunto, ab efectes.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisiació á Barcelona á les 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior 63'55 Cubas del 86 66'12

Orenses 12'80 Cubas del 90 57'06

S. Juan 12' Aduanas 94'75

Norts 53'35 Ob. 5.00 Almansa 84'25

Fransas 46'30 Id. 3.00 Fransa

Filipinas 73'50 PARIS

Exterior 60'95 Norts

GIROS

París 19'20 Londres 30'05

Se reben órdres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d'or de tots los païssos.

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á les 4 de la tarde d'ahir:

Interior 63'55 Aduanas 94'75

Exterior ' Norts 53'30

Amortisable ' Fransas 46'30

Cubas 1896 66' Filipinas 12'80

Cubas 1890 57' Obs. 6.00 Fransa

Exterior París 60'97 Id. 3.00 43'75

GIROS

París 19'20 Londres 30'05

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la junta Sindical del Colegi de Corredors de Comerc de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

Ops. Diner. Paper

Londres 60 dias fetxa.

> 8 >

Londres vista 29'90

París 60 dias fetxa

París vista 19'10 19'40

Marsella 60 dias fetxa

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS Ptas. Ptas.

Gas Reusense 650

Industriel Farinera 500

Banch de Reus de Descomptes 495

y Prestams 90 100

Manufactura de Algodón

Companyia Reusense de Tran-

vías

Compania Reusense de Tran-

vías privilegiadas de cinch

per 100 200

Anuncis particulars

LA ELECTRA REUSENSE

Per rahons fàcils de comprender, la societat «Gas Reusense» acaba de fixar preus inverossímils al fluit elèctrich, que en plazo més ó menys llarg se proposa servir als seus futurs abonats. Aquest acort del Gas Reusense donarà com á inmediat resultat la anulació del fluit gás en aquesta ciutat y sa substitució per le fluit elèctrich. Comprendetho sisix nostra Societat, se proposa ampliar considerablement y desde ara la nova instalació que està portant á cap en aquests moments á fi de servir en breu plazo las demandas que indubtablement, ha de rebre del públic renseñch y á las que atendrà per torn riguros.

Apesar de que 'ls preus que 'l «Gas Reusense» fixa á sa última tarifa son exaggeratedament baixos, «La Electra» los accepta desde ara y en lo moment que 'l seu contrincant dongui un servei regular d'alumbrat elèctrich, nostra Societat establirà pera 'ls seus abonats los preus següents:

Ptas.

Una làmpara incandescent de 5 bujias 1'25

" " " de 10 " 1'75

" " " de 16 " 2'50

" " " de 25 " 3'75

Preu del kilowat, hora..... 0'50

En quant á las instalacions se fan desde avuy en iguals condicions que l'altra empresa.

Ab lo favor que 'l públic nos dispensa res temèm,

se 'ns porta á la lluvia, á ella aném ab la tranquilitat del qui no la ha provocat devant solzament fer una manifestació: lo públic trobarà sempre en la «Electra Reusense» la millor salvaguardia dels seus interessos.

Reus 2 Maig de 1899.—Per la «Electra Reusense»

Lo Director.

“EL BRONCISTA”

Carrer Major, número 18.—REUS

Taller especial pera la reforma dels aparatos gas y petroli á electricitat.

Construccions de tota classe d'aparatos pera la electricitat, gas, petroli y espelmas.

Incandescència per lo gas y alcohol ab metzeros del sistema més adelantat, eisores que si es troben en el sistema.

Làmparas á focs ab lo metxer «Universal».

Restauració y reparació y preus limitats de tota classe d'aparatos, especialitat de la casa.

Instalacions pera agua y gas y tot lo concernent al ram de Lampisteria y Llauneria.

Instalació de timbres elèctrichs ab material as-

segurat.

REUS.—CARRER MAJOR, 18.—REUS

REUS.—CARR

